

*В. М. Герзанич,
к. е. н., доцент, викладач кафедри економічної теорії,
Ужгородський національний університет, м. Ужгород*
*І. І. Черленяк,
д. н. з держ. упр., професор, завідувач кафедри міжнародного бізнесу, логістики та
менеджменту
Ужгородський національний університет, м. Ужгород*
*В. М. Бондаренко,
к. е. н., старший науковий співробітник, доцент кафедри міжнародного бізнесу,
логістики та менеджменту
Ужгородський національний університет, м. Ужгород*

ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ НОРМАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ІНОЗЕМНОГО ІНВЕСТУВАННЯ В УКРАЇНІ

*V. M. Herzanych,
Ph.D., associate professor, Lecturer of the economic theory
Uzhgorod National University, Uzhgorod*
*I. I. Cherlenyak,
Doctor of Public Administration, Professor, Head of International Business, Logistics and
Management
Uzhgorod National University, Uzhgorod*
*V. M. Bondarenko,
Ph.D., senior researcher, Associate Professor of International Business, Logistics and
Management
Uzhgorod National University, Uzhgorod*

WAYS OF IMPROVING THE LEGAL REGULATION OF FOREIGN INVESTMENTS IN UKRAINE

У статті дано характеристику нормативно-правовому полю функціонування іноземного інвестування в Україні із виділенням двох основних блоків нормативно-правових актів: спеціального інвестиційного та допоміжного. Проаналізовано ефективність інвестиційного законодавства, визначено його недоліки та обмеження, що створюють перепони для діяльності іноземних інвесторів в Україні. Виділено сектори інвестиційного законодавства, що потребують регулювання, і найактуальніше питання – формування Інвестиційного кодексу України. Запропонована його структура та ключові моменти, яким варто приділити увагу. Також акцентовано увагу на основних пунктах вдосконалення нормативно-правового регулювання: розробка внутрішньогалузевих вимог у стратегічних галузях економіки, можливість використання міжнародного арбітражу у випадку виникнення суперечок та заборону на експропріацію без компенсації, здійснення заходів, спрямованих на вдосконалення контролю за недопущенням подвійного оподаткування, контролю за обміном валют, допуском до банківських кредитів тощо.

The article contains description of the legal field operation of foreign investment in Ukraine with the release of two major blocs regulations: special investment and auxiliary. Analyzed the efficiency of investment legislation, identified its shortcomings and limitations that create obstacles for foreign investors in Ukraine. Singled the sectors of investment legislation that

require regulation, and most urgent issue - the formation of the Investment Code of Ukraine. Proposed its structure and key points which should be paid attention to. Also, attention is focused on the main points of improvement of legal regulation: the development of intra requirements in strategic sectors of the economy, the use of international arbitration in case of disputes and the prohibition of expropriation without compensation, the implementation of measures to improve control over the prevention of double taxation, the exchange control office, the access to bank loans and so on.

Ключові слова: *нормативно-правове регулювання, іноземні інвестиції, інвестиційне законодавство.*

Keywords: *normative and legal regulation, foreign investment, investment legislation.*

Постановка проблеми.

В Україні нині існує більше сотні нормативних документів, що регулюють діяльність іноземних інвесторів у державі. Здавалось би, вони охоплюють весь процес інвестування, починаючи від визначення понять та термінів і закінчуючи регулюванням інвестиційної діяльності. Існує також чимало нормативних документів, що є лише дотичними до інвестиційної сфери, та все ж чинять на неї власний специфічний вплив.

Однак в той же час експерти та фахівці вбачають чимало недоліків як у власне інвестиційному законодавстві, так і в податковому, митному, зовнішньоекономічному, бюджетному та інших, у тій частині, що чинить прямий чи опосередкований вплив на інвестиційну діяльність. А це у свою чергу становить перепони для залучення іноземних інвестицій, вимагає детального розгляду і вдосконалення й обумовлює актуальність обраної теми.

Аналіз досліджень і публікацій.

Дослідженням проблеми активізації іноземних інвестицій у національній економіці та причинами низької ефективності процесу їх залучення займалися такі вчені, як І.О. Бланк, В.М. Геєць, Н.О. Маргіта, В.В. Папп, В.П. Мікловда, Л.М. Федулова, Ф. Хефнер, П. Шутл, В.В. Петрушевська, О.І. Барановський., Ю.Н. Бажал, В.І. Ляшенко, О.Кліменко, Г. Левьєж, Дж. Лі, О. Марієва, Д. Нестєрова, О. Прокопенко, Н.Третьак, Дж. Уолш, М. Фалька та інші, А.Баш'є, Р.Боднар, І. Єлейко, С. Кірхнер, Т.Корольова, М. Маргарідо, Т. Погорелов, Б. Талал, Ф. Туролл та інші.

Стаття передбачає виконання таких **завдань**:

- охарактеризувати нормативно-правове поле функціонування іноземного інвестування в Україні;
- проаналізувати ефективність інвестиційного законодавства, визначити його недоліки та обмеження;
- виділити сектори інвестиційного законодавства, що потребують реформування;
- запропонувати способи вдосконалення нормативно-правового регулювання іноземного інвестування.

Виклад основного матеріалу.

Нормативно-правове поле функціонування іноземного інвестування в Україні регулюється нормативною базою (законодавчими актами міжнародного та національного рівнів, підзаконними актами регіонального (місцевого) рівня, рішеннями та постановами виконавчих органів влади) та системою правосуддя, що забезпечує контроль за виконанням положень, задекларованих відповідними актами, та гарантує захист інтересів іноземного інвестора.

На сьогоднішній день нормативно-правова база регулювання інвестицій в Україні нараховує понад 100 різних нормативних документів [9, 394]. Порядок здійснення капіталовкладень нерезидентами в Україні визначається нормами публічного права, що зафіксовані у двох основних блоках законодавства.

До першого блоку умовно можна віднести спеціальне інвестиційне законодавство, базовими нормативно-правовими актами якого є закони України «Про інвестиційну діяльність»[3], «Про режим іноземного інвестування»[6], «Про захист іноземних інвестицій в Україні»[2], «Про інститути спільного інвестування»[4], «Про підготовку та реалізацію інвестиційних проектів за принципом «єдиного вікна» [5], «Про стимулювання інвестиційної діяльності у пріоритетних галузях економіки з метою створення нових робочих місць»[7], а також «Програма розвитку інвестиційної та інноваційної діяльності в Україні» (затверджена Постановою Кабінету Міністрів України № 389 від 2 лютого 2011 р.) [6].

У цьому блоці нормативних документів визначаються базові поняття стосовно інвестицій (іноземних інвестицій), інвестиційної діяльності, інвестиційного проекту, об'єктів і суб'єктів інвестиційної діяльності та їх прав і обов'язків, гарантій захисту іноземних інвестицій, взаємодії інвесторів з органами державної влади, форм і методів спільного інвестування тощо.

Значну увагу приділено державному регулюванню інвестиційної діяльності, адже інвестори, перш за все, націлені на одержання прибутку, тобто отримання короткострокового ефекту від вкладання інвестицій. Тоді як про одержання довгострокових економічних, соціальних та екологічних ефектів для населення й усієї національної економіки (які у законодавстві теж виділено як результати здійснення інвестиційної діяльності) у більшості випадків має турбуватися держава.

Для цього в інвестиційному законодавстві визначені інструменти державного регулювання, застосування яких дає змогу спрямовувати потоки іноземного інвестування у пріоритетні для вітчизняної економіки галузі, стимулювати чи стримувати реалізацію того чи іншого проекту, роблячи його більш або менш прибутковим (або взагалі не допускаючи його реалізації).

В основному в Україні використовуються ті ж самі інструменти державного регулювання іноземного інвестування, що й у більшості зарубіжних країн. Головним чином, це: надання інвесторам податкових та митних пільг, дотацій, субсидій та субвенцій, застосування норм пришвидшеної амортизації, використання механізму державно-приватного партнерства, необхідність проведення експертизи інвестиційних проектів, визначення умов користування природними ресурсами, надання державних і місцевих гарантій з метою забезпечення виконання боргових зобов'язань за запозиченнями суб'єкта господарювання, ліцензування деяких видів господарської діяльності, встановлення у деяких випадках державних фіксованих та регульованих цін і тарифів, надання кредитів на пільгових умовах тощо.

Незважаючи на те, що спеціальне інвестиційне законодавство регламентує основні питання здійснення іноземного інвестування в Україні, багато питань, особливо щодо використання окремих інструментів державного регулювання інвестиційної діяльності, декларується іншими нормативними документами, які мають опосередковане відношення до залучення інвестицій (другий блок законодавства).

Другий блок нормативно-правових актів є набагато ширшим і включає у себе документи, що регулюють взаємовідносини у сфері зовнішньоекономічної, інноваційної, митної, податкової, валютної, бюджетної, кредитної, підприємницької та інших видів діяльності.

Істотна роль при регулюванні іноземного інвестування належить кодексам України.

Таким чином, в Україні склалися два підходи до формування правової бази: поруч з прийняттям єдиного акта, який регулює допуск іноземного капіталу в економіку країни, регулювання різних аспектів іноземного інвестування здійснюється також сукупністю інших правових актів (галузевих, міжгалузевих законів та підзаконних нормативних актів), що значно ускладнює їх сприйняття та подальшу реалізацію інвестиційних проектів та державної інвестиційної політики[11].

Разом з тим експерти відзначили недоліки та обмеження податкового законодавства, що негативно впливають на стан іноземного інвестування, зокрема [1]: заборона підприємствам, крім тих, що здійснюють діяльність у сфері інформаційних технологій, включати до складу витрат у податковому обліку вартість товарів, робіт та послуг, отриманих від фізичних осіб-підприємців, які є платниками єдиного податку; обмеження щодо віднесення до складу витрат платежів роялті, а також оплати консалтингових, рекламних, маркетингових та інжинірингових послуг, що підлягають сплаті нерезидентам; відсутність витрат з просування товарів, робіт, послуг та торгових марок у переліку витрат у податковому обліку; позбавлення новостворених підприємств права на податковий кредит на початку їхньої діяльності; несправедливий підхід щодо застосування ПДВ для окремих галузей, наприклад, зернотрейдерів, аудиторів, консультантів, бухгалтерів, юристів, розробників програмного забезпечення (операції цих видів діяльності не оподатковуються ПДВ) [1, с.4-5].

Важливим і проблемним питанням упродовж всього періоду формування нормативно-правової бази іноземного інвестування в Україні залишається порядок і умови реєстрації інвестицій. Цей аспект адміністративного регулювання капіталовкладень за часи незалежності набував численних змін, остання з яких здійснена 6 березня 2013 р. Кабінет Міністрів України своєю Постановою № 139 затвердив новий Порядок державної реєстрації (перереєстрації) іноземних інвестицій та її анулювання, що набрав чинності 19 березня 2013 р. і по суті відновив порядок 1996 р., за яким реєстрація інвестицій здійснюється тільки після фактичного внесення інвестицій та підтвердження цього факту уповноваженим органом державної влади. Однак чергові зміни створюють певні труднощі щодо термінів реєстрації, оплати реєстрації та переліку необхідних документів для реєстрації, що можуть відрізнятись в залежності від вимог реєструючого органу (яким, по суті, залишаються місцеві державні адміністрації). Відповідно пільги підприємствам надаються лише після внесення належним чином зареєстрованих інвестицій.

Одним із засобів досягнення економікою України підвищення показників є поліпшення її інвестиційного клімату, який, окрім політичної, макроекономічної та фінансової стабільності, також визначається прогнозованістю змін у законодавстві [10, с. 33]. Однак на практиці політична та зовнішньоекономічна невизначеність у країні створюють неочікувані, неочікувані та непрогнозовані ризики для іноземного капіталу внаслідок частой зміни законодавства, прийняття подекуди непрогнозованих, необґрунтованих та економічно неграмотних доповнень до нормативних актів, що дезорієнтує іноземного інвестора і погіршує інвестиційний клімат України.

Норми права часто також виявляються недійовими через високий рівень корумпованості всіх гілок влади та тінізацію економіки України, внаслідок чого відсутній справедливий контроль за виконанням визначеного законом порядку. За результатами 2012 р. Україна за Індексом сприйняття корупції (Corruption Perceptions Index, CPI), який розраховується організацією Transparency International, посіла 144 місце. Такого

результату досягли також Камерун, Центральнаафриканська Республіка, Республіка Конго, Сирія і Бангладеш. Усі сусіди України займають вищі позиції – Польща – 41 місце, Угорщина – 46, Словаччина – 62, Румунія – 66, Молдова – 94, Білорусь – 123 і Росія – 133 у списку[8].

Практика частих змін у законодавстві та скасування пільг із порушенням прав інвестора, що мали місце впродовж років незалежності України, змушують інвестора з пересторогою ставитися до України як до потенційного реципієнта капіталовкладень. Тому вдосконалення правової бази іноземного інвестування має супроводжуватися забезпеченням прозорості функціонування судової системи, подоланням корупції у виконавчій гілці влади та відповідальним дотриманням міжнародних зобов'язань.

Наразі правове регулювання інвестиційної діяльності в Україні здійснюється на основі норм Господарського кодексу України та Закону України «Про інвестиційну діяльність». На наш погляд, при удосконаленні законодавства в інвестиційній сфері задля поліпшення інвестиційного клімату в Україні окрему увагу слід приділити розробці Інвестиційного кодексу, який передбачатиме створення чітко структурованої та прозорої системи законодавства у сфері інвестування, а також забезпечите контроль за поведінкою інвесторів. Підготовка до його розробки розпочалася в Україні ще у 2012 р., проте її було призупинено майже на самому початку.

В сучасних умовах в Україні Інвестиційний Кодекс має бути стимулюючим, скерованим насамперед на підтримку державної стратегії залучення іноземних інвестицій в країну.

Прийняття Інвестиційного Кодексу в Україні призведе до двох ключових вигід у сфері інвестування: по-перше, з точки зору уряду, підготовка, опрацювання та робота з єдиним текстом простіші, що також призведе до економії часу та ресурсів; з точки зору іноземних інвесторів, яким простіше буде знайти усі правила інвестування та регулювання іноземних інвестицій у єдиному тексті, аніж шукати у багатьох документах.

Проте варто пам'ятати, що Інвестиційний кодекс – це лише один з документів, які формують законодавче забезпечення сприятливого інвестиційного клімату в Україні.

Наразі в Україні при підготовці Інвестиційного кодексу варто приділяти увагу двом ключовим моментам: процесу та змісту. Стосовно процесу, у кодексі необхідно виробити окремий підхід до процесу залучення іноземних інвестицій, за яким інвестор може консультуватись на певних етапах підготовки та реалізації інвестиційних програм та проектів. Цей підхід має бути прописаний лише після того, як сформульована стратегія, узгоджено різні моменти процесу підготовки та реалізації інвестиційних проектів, розглянуто визначення можливих розходжень, дублювань та ризиків виникнення конфліктів. Доцільно до роботи залучити іноземних консультантів з метою вивчення досвіду інших країн та відповідного відображення його у кодексі.

Інвестиційний кодекс України має бути побудований таким чином, щоби гарантувати іноземним інвесторам:

- недискримінацію з боку приймаючої країни;
- можливість швидко та вільно переводити за кордон їх прибутки, дивіденди та інші фонди і активи;
- відсутність експропріації без відповідної компенсації;
- можливість звернення до міжнародного арбітражу з метою вирішення суперечок, що виникають з урядом України та/або з вітчизняними компаніями.

Окрім цих ключових моментів, Інвестиційний кодекс в Україні повинен передбачати широкий рівень захисту інвесторів, спростити режим іноземного інвестування, усуваючи бюрократичні перепони.

Також можна виділити 3 основних напрями удосконалення законодавства в інвестиційній сфері з метою поліпшення залучення іноземних інвестицій.

(1) Законодавство та регулюючі акти стосовно встановлення нового бізнесу для іноземних інвесторів, такі як торговельне право, акціонерне право, законодавство про партнерства, стандарти бухгалтерського обліку та інші законодавчі акти, регулюючі іноземну власність, мають бути наріжним каменем для удосконалення інвестиційного законодавства.

Сюди ж відноситься розробка внутрішньогалузевих вимог у стратегічних галузях економіки. Для України варто розробити вимоги, що впливають на ведення бізнесу, включаючи такі сфери, як соціально-трудові відносини, залучення іноземних спеціалістів тощо у таких галузях, як металургія, машинобудування, хімічна промисловість, агропромисловий комплекс.

Також наразі ще одним стримуючим чинником для іноземних інвестицій в Україні є невизначеність з правами власності. Необхідно їх удосконалювати, змінюючи Господарський кодекс, Цивільний кодекс, Закон України «Про режим іноземного інвестування». З метою удосконалення прав власності іноземних інвесторів на земельні ділянки внесення змін потребують Земельний кодекс України, Закон України «Про землеустрій», Закон України «Про Державний земельний кадастр».

(2) Захист іноземних інвестицій. Зазвичай захист базується на багатосторонніх або двосторонніх угодах, проте іноді базується на особливих нормах захисту – конституційних гарантіях, або загальних гарантіях, спрямованих проти дискримінації інвестицій, підкріплених державними гарантіями. Для України на сьогоднішній день важливо чітко прописати можливість використання міжнародного арбітражу у випадку виникнення суперечок та заборону на експропріацію без компенсації.

До того ж наразі важливо для довгострокових іноземних інвестиційних проєктів у стратегічні галузі прописати окремі положення у загальному законодавстві, згідно з якими профільні урядові міністри матимуть право заключати особливі інвестиційні угоди з інвесторами.

З метою уникнення зловживань при такому ручному режимі відповідні інвестиційні угоди мають містити положення про стабільність (які гарантують стабільність усіх засадничих правових й економічних умов угоди), що захищатиме інвестора від односторонніх змін податкового законодавства або обмежуватиме право міністра достроково припинити положення угоди тощо.

(3) Податковий режим. Варто відзначити, що доцільно здійснювати заходи, спрямовані на вдосконалення контролю за недопущенням подвійного оподаткування, контролю за обміном валют, допуском до банківських кредитів тощо.

Всі зазначені аспекти вдосконалення нормативно-правового регулювання іноземного інвестування в Україні слід урахувати при формуванні інвестиційної політики України, що має бути відображене у відповідних законодавчих актах.

Проте зміни до законодавства мають бути підкріплені економічними та організаційно-інституційними заходами, спрямованими на вдосконалення інвестиційної політики держави. Також доцільним вважаємо оцінити можливі обсяги іноземних інвестицій за умови різних регулюючих дій Уряду України.

Висновки. Нормативно-правове забезпечення процесу регулювання іноземного інвестування з моменту набуття Україною незалежності кілька разів зазнавало істотних змін, які стосувалися, головним чином, надання та наступного припинення дії пільг та преференцій для іноземних інвесторів, що негативно відбивалося на ефективності реалізації інвестиційних проєктів за участі іноземного капіталу та призводило до погіршення інвестиційного клімату в країні.

На сучасному етапі характерною особливістю законодавчої бази з регулювання іноземного інвестування в Україні є наявність двох великих нерівнозначних блоків нормативно-правових актів: спеціального інвестиційного та допоміжного. У першому визначено базові поняття щодо іноземних інвестицій та інвестиційної діяльності, прав і обов'язків об'єктів та суб'єктів інвестиційної діяльності, гарантій захисту іноземних інвестицій в Україні тощо; у другому – взаємовідносини у сфері зовнішньоекономічної, інноваційної, митної, податкової, валютної, бюджетної, кредитної, підприємницької та інших видів діяльності, які також впливають на процес залучення іноземних інвестицій та реалізацію інвестиційних проєктів.

Аналіз показав, що вітчизняні інструменти державного регулювання іноземного інвестування, використання яких забезпечує одержання короткострокових ефектів для інвесторів (отримання прибутку, земельних ділянок, робочої сили тощо) та довгострокових ефектів для держави (дотримання соціальних стандартів, поліпшення екологічної ситуації, підтримка культурних традицій тощо), більшою мірою закріплені саме у допоміжному блоці законодавства.

В результаті аналізу визначено законодавчі акти, що потребують змін, спрямованих на вдосконалення нормативно-правового регулювання іноземного інвестування в Україні.

Проте зміни до законодавства мають бути підкріплені оцінкою можливих обсягів іноземних інвестицій за умови різних регулюючих дій уряду, а також економічними та організаційно-інституційними заходами, спрямованими на вдосконалення інвестиційної політики держави.

Список використаних джерел.

1. Воронин А. Євро-2012: економіческие итоги / А. Воронин [Электронный ресурс] // Зеркало недели. – 2013. – 14 июня (№ 21). – Режим доступа: <http://gazeta.zn.ua/business/evro-2012-ekonomicheskie-itogi-.html>.
2. Про захист іноземних інвестицій: закон України від 18.09.1991, № 1560-ХІІ [Електронний ресурс] / Верховна Рада України. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1560-12>
3. Про інвестиційну діяльність: закон України від 18.09.1991, № 1560-ХІІ [Електронний ресурс] / Верховна Рада України. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1560-12>
4. Про інститути спільного інвестування: закон України від 15.03.2001, № 2299-ІІІ [Електронний ресурс] / Верховна Рада України. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2299-14>
5. Про підготовку та реалізацію інвестиційних проєктів за принципом «єдиного вікна»: закон України від 21.10.2010, № 2623-VI [Електронний ресурс] / Верховна Рада України. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2623-17>
6. Про режим іноземного інвестування: закон України від 19.03.1996, № 93/96-ВР [Електронний ресурс] / Верховна Рада України. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/93/96-вр>
7. Про стимулювання інвестиційної діяльності у пріоритетних галузях економіки з метою створення нових робочих місць від 06.09.2012, № 5205-VI [Електронний ресурс] / Верховна Рада України. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/5205-17>
8. Прокопишин Т. Україна-2012 у світових індексах / Т. Прокопишин [Електронний ресурс] / ТВі. – 2013. – 4 січня. – Режим доступу: http://blogs.tvi.ua/2013/01/04/ukrayina_2012_u_svitovykh_indeksakh.

9. Сааджан В.А. Іноземні інвестиції: аналіз та вплив на економічний розвиток України / В.А. Сааджан, Т.О. Скорик [Електронний ресурс] // Економіка: реалії часу. Науковий журнал. – 2012. – № 3-4 (4-5). – С. 129-135. – Режим доступу: <http://economics.opu.ua/files/archive/2012/n4-5.html>.

10. Сердюк М.А. Правове регулювання іноземного інвестування в Україні [Електронний ресурс] / М.А. Сердюк, О.Г. Розметова // Вісник «Економіка». Наукове видання Київського нац. ун-тету ім. Тараса Шевченка. Вип. 50. – Київ, 2001. — С.33-35.

11. Стефанишин Г.С. Правове регулювання інвестиційної діяльності в Україні [Електронний ресурс] / Г.С. Стефанишин, О.І. Лиса // Науковий вісник НЛТУ України. – 2011. – Вип. 21.11. – С. 302-309.

References.

1. Voronin A. (2013), “Euro 2012: Economic Results” / *Zerkalo nedeli*. [Online], vol. 21, available at: http://gazeta.zn.ua/business/evro-2012-ekonomicheskie-itogi-_.html.

2. The Verkhovna Rada of Ukraine (1991), The Law of Ukraine “About protection of foreign investments”, available at: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1560-12> (Accessed 18.09.1991).

3. The Verkhovna Rada of Ukraine (1991), The Law of Ukraine “On investment activity”, available at: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1560-12> (Accessed 18.09.1991).

4. The Verkhovna Rada of Ukraine (2001), The Law of Ukraine “About collective investment institutes”, available at: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2299-14> (Accessed 15.03.2001).

5. The Verkhovna Rada of Ukraine (2010), The Law of Ukraine “About preparation and implementation of investment projects on a "single window"”, available at: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2623-17>: (Accessed 21.10.2010).

6. The Verkhovna Rada of Ukraine (1996), The Law of Ukraine “On foreign investment regime”, available at: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/93/96-vr> (Accessed 19.03.1996).

7. The Verkhovna Rada of Ukraine (2012), The Law of Ukraine “About stimulate investment in priority sectors of the economy to create new jobs”, available at: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/5205-17> (Accessed 06.09.2012).

8. Prokopyshyn T. (2013), “Ukraine 2012 in global indices” / *TVi*, [Online], vol. 21, available at: http://blogs.tvi.ua/2013/01/04/ukrayina_2012_u_svitovykh_indeksakh.

9. Saadzhan V.A. (2012) “Foreign investment: analysis and impact on the economic development of Ukraine” // *Ekonomika: realii chasu. Naukovyj zhurnal*, [Online], vol. 3-4, available at: <http://economics.opu.ua/files/archive/2012/n4-5.html>.

10. Serdiuk M.A. (2001), “Legal regulation of foreign investments in Ukraine”, *Visnyk «Ekonomika». Naukove vydannia Kyivs'koho nats. un-tetu im. Tarasa Shevchenka*. vol. 50, pp 33-35.

11. Stefanyshyn H.S. (2011) “Legal regulation of investment activity in Ukraine”, *Naukovyj visnyk NLTU Ukrainy*, vol. 21.11., pp 302-309.

Стаття надійшла до редакції 17.10.2015 р.